

GŁOS PARAFIALNY

Parafia Świętego Krzyża w Jaworznie-Jeleniu
nr 6 (355) – 17- marzec 2024

43-608 Jaworzno, ul. Zwycięstwa 33

konto: 95 1020 2528 0000 0502 0157 8137

<http://www.parafiajelen.wiara.org.pl> email: kancelaria@parafiajelen.pl

Kancelaria Parafialna czynna: wtorek, czwartek: 15³⁰ – 16³⁰
sobota: 8³⁰ – 10⁰⁰

Zamyślenia nad Słowem Bożym

Wśród tych, którzy przybyli, aby oddać pokłon Bogu w czasie święta, byli też niektórzy Grecy. Oni więc przystąpili do Filipa, pochodzącego z Betsaidy Galilejskiej, i prosili go, mówiąc: «Panie, chcemy ujrzeć Jezusa». Filip poszedł i powiedział Andrzejowi. Z kolei Andrzej i Filip poszli i powiedzieli Jezusowi.

A Jezus dał im taką odpowiedź: «Nadeszła godzina, aby został otoczony chwałą Syn Człowieczy. Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Jeśli ziarno pszenicy, wpadłszy w ziemię, nie obumrze, zostanie samo jedno, ale jeśli obumrze, przynosi plon obfity. Ten, kto kocha swoje życie, traci je, a kto nienawidzi swego życia na tym świecie, zachowa je na życie wieczne. Kto zaś chciałby Mi służyć, niech idzie za Mną, a gdzie Ja jestem, tam będzie i mój sługa. A jeśli ktoś Mi służy, uczci go mój Ojciec. Teraz dusza moja doznała lęku i cóż mam powiedzieć? Ojcie, wybaw Mnie od tej godziny. Ależ właśnie dlatego przyszedłem na tę godzinę. Ojcie, wsław imię Twoje!» Wtem rozległ się głos z nieba: «Już wsławiłem i jeszcze wsławię». Stojący tłum to usłyszał i mówił: «Zagrzmiało!» Inni mówili: «Anioł przemówił do Niego». Na to rzekł Jezus: «Głos ten rozległ się nie ze względu na Mnie, ale ze względu na was. Teraz odbywa się sąd nad tym światem. Teraz władca tego świata zostanie wyrzucony precz. A Ja, gdy zostanę nad ziemię wywyższony, przyciągnę wszystkich do siebie». To mówił, oznaczając, jaką śmiercią miał umrzeć. (J 12, 20 – 33)

Na początku medytacji poproszę Jezusa, aby pomógł mi zbadać więź, jak mnie z Nim łączy. Dlaczego wierzę w Jezusa? Dlaczego idę za Nim? „Panie, chcemy ujrzeć Jezusa”. Zauważę, jak wielkie jest pragnienie Greków, którzy chcą zobaczyć Jezusa z bliska. Przywołałam doświadczenie mojej pierwszej miłości, zauroczenie, radość, które mi wtedy towarzyszyły. Jezus przygotowuje uczniów do swojej męki. Wsłucham się uważnie w słowa Jezusa o obumieraniu ziarna i o traceniu życia. Jakie odczucia budzą w moim sercu? Czego boję się w moim życiu utracić? Jakie przywiązania jeszcze we mnie nie obumarły?

„Gdzie ja jestem, tam będzie i mój sługa”. Czy mogę dzisiaj powiedzieć, że poszedłbym za Jezusem wszędzie? W jakich sytuacjach jestem Mu najbardziej wierny, a w jakich niewierny? Przejdę z Jezusem wszystkie miejsca i sytuacje mojej wierności i niewierności. Oddam Mu siebie na nowo. Zauważę, że Jezus – zapowiadając swoją mękę – przyznaje się do lęku. Nie chce jednak uciekać od godziny, którą przeznaczył Mu Ojciec. Wejdę z Jezusem w moje osobiste lęki. Będę Go prosił o wewnętrzną wolność od wszelkich lęków, które kuszą mnie do ucieczki. Na krótko przed męką Jezus słyszy głos Ojca, który przypomina mu o Jego niepodzielnym panowaniu nad historią świata i moją osobistą. Nawet w chwilach największych doświadczeń nic nie wymyka się z Jego rąk. Moja wierność zostanie nagrodzona. W modlitwie przed Jezusem ukrzyżowanym będę prosił, pomny na Jego obietnicę, aby przyciągnął mnie do siebie i na nowo rozmiłował w sobie i w Ojcu. Będę prosił, aby Duch Jezusa pomógł mi razem z Nim modlić się w sercu: „Abba, Ojcie, Tatusiu!”.

Bogu służył będziesz (ks. M. Maliński)

Wielki Post to czas szczególny. Jeszcze poniedziałki, wtorki, środy są podobne do poniedziałków, wtorków, śród zwyczajnego czasu. Ale już czwartek pachnie Wieczernikiem. W Piątek – Droga Krzyżowa. Sobota – cisza Grobowa. Niedziela – pusty Grób.

W miarę jak idziemy przez czas Wielkiego Postu – uwyrażniają się obrazy, nagłaśniają się słowa. W czwartki Jezus ostrzega nas: Jeden z was Mnie zdradzi. W piątki: Dziś ze Mną będziesz w raj. Soboty: oczekiwanie. Niedziele – Pokój wam.

Narastają wydarzenia, tłoczą się słowa, oszałamiają zachowania ludzkie. Przed naszymi oczami, w nas rozwija się dramat, tragedia Jezusowe. Pojawiają się zdrajcy i wierni. Kaci i przyjaciele. Czas próby dla każdego z nich – dla każdego z nas. Trzeba się opowiedzieć – za Jezusem czy przeciwko Niemu.

Obojętnym pozostać trudno.

Aż dojdziemy do Wielkiego Tygodnia. W Wielki Czwartek Jezus oświadcza: To jest Ciało Moje.

Wielki Piątek: Wykonało się. Wielka Sobota – cisza Grobowa. Wielkanoc – dzwony Zmartwychwstania.
Wielki Post jest jak sygnał, który pojawia się na tablicy naszego kalendarza – ostrzegawczy, przypominający, zwiastujący, wołający, domagający się od nas człowieczeństwa.

Przybrany Ojciec Jezusa – JP II : Rozważanie przed modlitwą "Anioł Pański"

21.03.1999

1. W chrześcijańskiej tradycji ludowej marzec jest miesiącem poświęconym św. Józefowi. 19 marca obchodziliśmy jego święto liturgiczne. Józef, oblubieniec Najświętszej Maryi Panny, jest patronem Kościoła powszechnego, a Lud Boży darzy go szczególną czcią, czego świadectwem jest także wielka liczba chrześcijan noszących jego imię. Postać i misja tego Opiekuna Odkupiciela i Kościoła była przedmiotem adhortacji apostoelskiej, którą ogłosiłem dziesięć lat temu, a dziś pragnę wszystkim przypomnieć w kontekście ostatniego roku przygotowań do Wielkiego Jubileuszu, poświęconego Bogu Ojcu. W Józefie bowiem, powołanym, aby być ziemskim ojcem Wcielonego Słowa, dostrzegamy szczególnie odzwierciedlenie Bożego ojcostwa.

2. Józef jest ojcem Jezusa, ponieważ jest naprawdę oblubieńcem Maryi. Dziecko poczęło się w Jej dziewiczym łonie za sprawą Boga, ale jest także synem Józefa, Jej małżonka w świetle prawa. Dlatego Ewangelia nazywa ich oboje «rodzicami» Jezusa (Łk 2, 27. 41). Pełniąc funkcję ojca, «Józef współuczestniczy w pełni czasów w wielkiej tajemnicy odkupienia» (Redemptoris custos, 8). «Jego ojcostwo wyraziło się w sposób konkretny w tym, że uczynił ze swego życia służbę (...) tajemnicy wcielenia i związanej z nią odkupieńczej misji; (...) [Józef] przekształcił swe ludzkie powołanie do rodzinnej miłości w ponadludzką ofiarę z siebie, ze swego serca i wszystkich zdolności, w miłość oddaną na służbę Mesjaszowi, wzrastającemu w jego domu» (tamże). Aby to było możliwe, Bóg dał Józefowi udział w swojej ojcowskiej miłości, od której «bierze nazwę wszelkie ojcostwo na niebie i na ziemi» (por. Ef 3, 15). Jak każde dziecko, Jezus nauczył się od swoich rodziców najważniejszych prawd życiowych i zasad postępowania. A czyż nie zadziwia nas głęboko myśl, że Jego doskonałe posłuszeństwo woli Bożej dojrzało w swoim wymiarze ludzkim dzięki naśladowaniu przykładu ojca, czyli Józefa — «człowieka sprawiedliwego» (por. Mt 1, 19)?

3. Pragnę dziś prosić św. Józefa, by opiekował się z nieba wszystkimi ojcami i pomagał im wypełniać ich zadania w rodzinie. Powierzam mu także biskupów i kapłanów, którzy w rodzinie Kościoła pełnią posługę ojcostwa duchowego i pasterskiego. Oby każdy z nich, wykonując swoje obowiązki, umiał być obrazem opatrnościowej i wiernej miłości Boga. Niech nam to wyjedna św. Józef i Najświętsza Panna, Królowa Rodziny i Matka Kościoła.

Niedziela Palmowa

Szósta niedziela Wielkiego Postu nazywana jest Niedzielą Palmową, czyli Męki Pańskiej, i rozpoczyna obchody Wielkiego Tygodnia. Niemniej, była zawsze niedzielą przygotowującą do Paschy Pana. Liturgia Kościoła wspomina tego dnia uroczysty wjazd Pana Jezusa do Jerozolimy, o którym mówią wszyscy czterej Ewangelieści (por. Mt 21, 1-10; Mk 11, 1-11; Łk 19, 29-40; J 12, 12-19), a także rozważa Jego Mękę. To właśnie w Niedzielę Palmową ma miejsce obrzęd poświęcenia palm i uroczysta procesja do kościoła. Zwyczaj święcenia palm pojawił się ok. VII w. na terenach dzisiejszej Francji. Z kolei procesja wzięła swój początek z Ziemi Świętej. To właśnie Kościół w Jerozolimie starał się jak najdokładniej "powtarzać" wydarzenia z życia Pana Jezusa. W IV w. istniała już procesja z Betanii do Jerozolimy, co poświadcza Egeria. Według jej wspomnień patriarcha wsiadał na oslicę i wjeżdżał do Świętego Miasta, zaś zgromadzeni wierni, witając go w radości i w uniesieniu, ścielili przed nim swoje płaszcze i palmy. Następnie wszyscy udawali się do bazyliki Anastasis (Zmartwychwstania), gdzie sprawowano uroczystą liturgię. Owa procesja rozpowszechniła się w całym Kościele mniej więcej do XI w. W Rzymie szósta niedziela Przygotowania Paschalnego była początkowo wyłącznie Niedzielą Męki Pańskiej, kiedy to uroczystość śpiewano Pasję. Dopiero w IX w. do liturgii rzymskiej wszedł jerozolimski zwyczaj procesji upamiętniającej wjazd Pana Jezusa do Jerusalem. Obie tradycje szybko się połączyły, dając liturgii Niedzieli Palmowej podwójny charakter (wjazd i Męka). Dzisiaj odnowiona liturgia zaleca, aby wierni w Niedzielę Męki Pańskiej zgromadzili się przed kościołem (zaleca, nie nakazuje), gdzie powinno odbyć się poświęcenie palm, odczytanie perykopy ewangelicznej o wjeździe Pana Jezusa do Jerozolimy i uroczysta procesja do kościoła. Podczas każdej Mszy św., zgodnie z wielowiekową tradycją czyta się opis Męki Pańskiej (według relacji Mateusza, Marka lub Łukasza - Ewangelie św. Jana odczytuje się w Wielki Piątek). W Polsce istniał kiedyś zwyczaj, że kapłan idący na czele procesji trzykrotnie pukał do zamkniętych drzwi kościoła, aż mu otworzono. Miało to symbolizować, iż Męka Zbawiciela na krzyżu otwarła nam bramy nieba. Inne źródła przekazują, że celebrans uderzał poświęconą palmą leżący na ziemi w kościele krzyż, po czym unosił go do góry i śpiewał: "Witaj krzyżu, nadziejo nasza!". Niegdyś Niedzielę Palmową na naszych ziemiach nazywano

Kwietnią. W Krakowie (od XVI w.) urządzano uroczystą centralną procesję do kościoła Mariackiego z figurką Pana Jezusa przymocowaną do osiołka. Oto jak wspomina to Mikołaj Rey: "W Kwietnią kto bagniatka (bazi) nie połknął, a będownego (dębowego) Chrystusa do miasta nie doprowadził, to już dusznego zbawienia nie otrzymał (...). Uderzano się także gałązkami palmowymi (wierzbowymi), by rozkwitająca, pulsująca życiem wiosny witka udzieliła mocy, siły i nowej młodości". Zresztą do dnia dzisiejszego najlepszym lekarstwem na wszelkie choroby gardła według naszych dziadków jest właśnie bazia z poświęconej palmy, którą należy połknąć. Popiół z tych palm w następnym roku zostanie poświęcony i użyty w obrzędzie Środy Popielcowej. Niedziela Palmowa, czyli Męki Pańskiej, wprowadza nas coraz bardziej w nastrój Świąt Paschalnych. Kościół zachęca, aby nie ograniczać się tylko do radosnego wymachiwania palmami i krzyku: "Hosanna Synowi Dawidowemu!", ale wskazuje drogę jeszcze dalszą - ku Wieczernikowi, gdzie "chleb z nieba zstąpił". Potem wprowadza w ciemny ogród Getsemani, pozwala odczuć dramat Jezusa uwięzionego i opuszczonego, daje zasmakować Jego cierpienie w pretorium Piłata i odrzucenie przez człowieka. Wreszcie zachęca, aby pójść dalej, aż na sam szczyt Golgoty i wytrwać do końca. Chrześcijanin nie może obojętnie przejść wobec wiszącego na krzyżu Chrystusa, musi zostać do końca, aż się wszystko wypełni... Musi potem pomóc zdjąć Go z krzyża i mieć odwagę spojrzeć w oczy Matce trzymającej na rękach ciało Syna, by na końcu wreszcie zatoczył ciężki kamień na Grób. A potem już tylko pozostaje mu czekać na tę Wielką Noc... To właśnie daje nam Wielki Tydzień, rozpoczynający się Niedzielą Palmową. Wejźdźmy zatem ucziwie w Misterium naszego Pana Jezusa Chrystusa...

Wielki Post (Irena Wielechowska)

Nadszedł Wielki Post a z nim czas nam dany.
Nadszedł Wielki Post - czas dla serca zmiany.
Nadszedł Wielki Post a z nim myśli smutne.
Dlaczego Ci zadajemy te męki okrutne?
Gdy Ty mój Jezu mękę srogą znosisz.
Gdy Ty mój Jezu pod krzyżem upadasz.
Na ten krzyż skazała Cię ludzka zawiść i zdrada.
A Ty się nie skarżysz. O litość nie prosisz.
Ty swą drogę krzyżową z godnością znosisz.
Patrzysz ze smutkiem gdy Cię poniżają.

Znosisz batów razy gdy Cię okładają.
Ty z godnością znosisz cierniową koronę.
Chociaż krew i pot zalewają Ci skronie.
Jaki straszny obraz, gdy kroczysz tą drogą.
Że ludzkie oczy znieść tego nie mogą.
Ale Ty wiesz, że dla ludzi zbawienia
musisz przejść krzyżową drogę.
Ach mój drogi Jezu, Ty cierpisz tak srodze.
A co robią ludzie spotkani po drodze?
A co robią ludzie? Czy Ci pomagają?
Czy tylko swym grzechem mękę pogłębiają?

Sprzątanie kościoła

**23. 03 ul. Zwycięstwa od nr 186 do 194
od nr 201 do 227**

**30. 03 ul. Na Grobli
ul. Lokacji**

INTENCJE MSZALNE 18.03 – 24.03.2024R.

Poniedziałek 18. 03

- 7.00** 1. + **Kazimierz Banasik** - od Jana i Marii Matoga
2. + **Eugeniusz Sośnierz** - od rodzin: Stolarczyk i Bożek
17.00 + **Mariola Król** - od sąsiadów z ul. J. Macy

Wtorek 19. 03

- 7.00** 1. + **Franciszek Wierzbiak** - od rodziny Figurów i Ciołczykó
2. + **Józef Fidos** - od siostrzenic: Renaty i Doroty z rodzinami
17.00 **Dziękczynna z Róży św. Józefa i o dalsze Boże błogosławieństwo
potrzebne łaski opiekę M. Bożej**

Środa 20. 03

- 7.00** 1. + **Stanisława Fuja** - od wnuczki Magdaleny z rodziną
2. + **Krzysztof Ussarz** - od córki Barbary z rodziną
17.00 **W intencji Koła Radia Maryja**

Czwartek 21. 03

- 7.00** 1. + **Jan Bożek** - od Bernadety i Adama Pacut z Kalwarii
2. + **Anna Bolek** - od kuzynki Grażyny z rodziną

17.00 + Karol Żurawik w 14 rocznicę śmierci - od córek z rodzinami

Piątek 22. 03

7.00 1. + Leokadia Bożek - od wnuka Sławomira

2. + Czesław Dyląg - od siostry Jolanty z rodziną

16.30 Droga Krzyżowa

Msza św. **+ Stanisława Pluta** - od kuzynki Janiny Kula

Droga Krzyżowa

Sobota 23. 03

7.00 1. + Sylwester Kłos - od szefostwa Bożenki z pracy

2. + Franciszek Wierzbiak - od Andrzeja, Barbary i Teresy z rodzinami

17.00 + Stanisław Sojka

NIEDZIELA Palmowa 24. 03

7.00 + Kazimierz Emilia Urbańczyk i rodzice z obu stron

9.00 + Zofia Władysław Żurawik - od córek i syna z rodzinami

11.00 za Parafian

13.30 Msza św. w intencji Ochotniczej Straży Pożarnej - z okazji 155 - lecia powstania

15.00 Gorzkie Żale

Msza św. **+ Jan Pluta i rodzice z obu stron**

18.00 O Boże błogostawieństwo z racji 80 rocznicy urodzin Marii Lipka opiekę MBN Pomocy

INTENCJE MSZALNE 25.03. - 31.03.2024R.

Poniedziałek 25. 03

7.00 1. + Jan Bożek - od Barbary i Andrzeja Kępka

2. + Józef Fidos - od sąsiadów

17.00 + Mariola Król - od sąsiadów z ul. J. Macy

Wtorek 26. 03

7.00 1. + Wanda Mąsior - od rodziny Wawrzeniec i Osuchowicz

2. + Franciszek Wierzbiak - od siostry Jolanty z rodziną

17.00 + Eugeniusz Proksa - od wnuka Pawła z rodziną

Środa 27. 03

7.00 1. + Kazimierz Banasik - od wnuczki Aliny z mężem i wnuczki Wiktorii z Wojtkiem

2. + Stanisława Fuja - od sąsiadów Wójciga z rodziną

17.00 + Eugeniusz Sośnierz - od Ewy i Benedykta Susków

Wielki Czwartek 28. 03

Nie ma Mszy św. porannej

18.00 Msza św. Wieczery Pańskiej

Wielki Piątek 29. 03

Droga Krzyżowa

18.00 Liturgia Wielkiego Piątku

Wielka Sobota 30. 03

18.30 Liturgia Wielkiej Soboty

Msza św. **1. za Parafian**

2. + Stanisława Humenicka - od Róży św. Anny

3. + Władysława Mieczysław Siwek

Rezurekcja

NIEDZIELA WIELKANOCNA 31. 03

7.00 + Stanisława Leon Halina Antoni Banasik

9.00 + Marianna Charnas - od syna Eugeniusza z rodziną

11.00 1. O zdrowie i Boże błogostawieństwo dla Andrzeja i Barbary -
od córek z rodzinami

2. Dzięczynna z okazji urodzin Hani i Jakuba i o dalsze Boże
błogostawieństwo potrzebne łaski opiekę M. Bożej

15.00 + Lech Zubel

18.00 + Anna Jan Jachymczyk